

Hundefoder – et spørgsmål om religion?

Af Susan Hansen, Kennel Ulvedalen

”Det almindelige er vel nok, at de fleste hunde, som er enehunde, får nogle af de daglige rester fra husholdningen, og det sker der heller ikke noget ved, når blot man sørger for, at kosten bliver så afvekslende som muligt.”

”Fødevarer som mosedede kartofler, mælk, æg, smør, brød, fisk og grønsager indeholder netop de næringsstoffer, som er nødvendige for en hund.”

Ovenstående citater læste jeg i en, efterhånden gammel hundebog om Schæferhunden. Bogen er fra en tid, hvor vores daglige hverdagskost tog udgangspunkt i et godt og varieret køkken med en erfaren husmoder ved kødgryderne. Meget har ændret sig siden denne bogs tilblivelse. Foderfirmaer med diverse filosofier har set dagens lys, vores hverdagskøkken har ændret sig en del og består af relativt flere kulhydrater via pasta og ris. Vores behov for den hurtige løsning afspejles ikke kun i vores eget køkken, hvor færdigretter m.m. ikke er et sjældent syn, men

også i relation til fodring af hunden. Et tørfoder, der lover os, at hundens daglige behov for protein, fedt, kulhydrat, vitaminer m.m. er en nem og ”sikker” løsning på, at vi giver hunden det, som den har brug for! Men.....!!!!

Myten om korn

Det er en misforståelse, når nogen påstår, at korn ikke er en lige så god kulhydratkilde som andre vegetabiliske råvarer i hundefoder. Der, hvor problemet opstår, er, når producenterne bruger vegetabiliske proteinekstrakter i hundefoderet.

Som regel er disse proteinekstrakter hvedegluten, som man fjerner fra det mel, der skal bruges til fremstilling af kiks. Da kiks under bagning ikke må hæve, er det nødvendigt med en mel uden hæveeffekt, og det er gluten i melet, som får bagværk til at hæve. Gluten er næsten 100 % ren protein. Dette vegetabiliske protein, som hunde omsætter meget dårligt, kan være med til at give allergier hos mange hunde.

Korn er som helhed ikke nogen dårlig råvare som kulhydratkilde i hundefoder.

Protein er ikke bare protein

Når der på fodersækken er angivet en given mængde protein, evt. fra kylling, kan vi forledes til at tro, at det er reelt kyllingekød – det er det **IKKE** nødvendigvis!

Hydrolyseret kyllingeprotein er baseret på hønsefjer – et restprodukt fra den industrielle fødevarerproduktion.

For at øge proteinindholdet i foderet anvendes også ofte vegetabilisk protein.

Nogle producenter er nu begyndt at anvende vegetabiliske proteinekstrakter f.eks. kartoffelprotein. Man skal dog huske på, at fremstillingen af det kartoffelmel, der anvendes til hundefoder, er et biprodukt fra den industrielle fødevarerproduktion. Kartofflerne gennemgår en proces, hvor pletter, skurv og grønne områder fjernes. Det er denne rest, der bliver til det kartoffelmel, der tilsættes hundefoderet.

Grunden til, at mange producenter bruger disse vegetabiliske proteiner, er, at det kun koster en fjerdedel af, hvad gode animalske proteiner koster, og på en foderanalyse, hvor der måske er 30 % protein, kan man oftest ikke se, at halvdelen af proteinet er vegetabiliske proteiner.

Findes der små kaniner til ulveungerne?

Når en ulvemor kommer hjem fra sin jagt med maven fuld af mad; mus, kaniner etc., vil hun gylpe indholdet op til sine hvalpe. Hun har ikke været ude og søge efter hverken små kaniner

eller små mus, blot fordi det er en hvalpemenu, hun tager med sig hjem. Hvorfor skal vi så fodre med et hvalpefoder, der ofte er en del dyrere end et voksenalderfoder? Et velafbalanceret foder vil kunne fungere ligeså fint som et hvalpefoder. Spørgsmålet om hurtig vækst m.m. melder sig straks, men en hund vokser det, den genetisk er kodet for, hverken mere eller mindre!

At vi som hundeejere får andet fortalt og agerer herefter, kan man ikke fortænke os i. Vi vil jo det bedste for vores hunde!; men i store træk må hvalpefoder generelt betragtes som et salgskneb, og det virker!

Større og mindre foderproducenter lancerer forskellige fodertyper til forskellige hunderacer, og de har succes med det, fordi salgstricket er at læne sig op af bl.a. såkaldte videnskabelige tests og resultater. Ofte er disse tests og resultater dog tvivlsomme og tillempet foderproducentens behov – læs pengepung.

Et æg med det hele, ja tak!

Et æg indeholder mange af de essentielle aminosyrer, som hunden har brug for. (Aminosyrer er byggestenene i protein, der består af kæder af forskellige længder.) Hvis vi nu kigger på, hvad et æg er, ja, så er det jo sådan set en "madpakke", der er gjort klar til at kunne udvikle en kylling, hvis ægget befrugtes. Et æg – råt eller kogt - kan være et godt tilskud i kosten.

Giv derfor gerne din hund et æg en gang imellem og medtag også gerne skallen. Når vores huskyer en gang imellem har succes med at tømme en fuglerede, ja, så nupper de det hele i en god mundfuld. Ægget hverken koges eller pilles. Skallen er rig på kalk, hvilket er en god og naturlig måde, at få sit kalkbehov dækket på.

Hundefoderindustrien er en god forretning -

Men er det en god idé?

Svaret kan vel nærmest blive et "jæj" – ja/nej!

Ja, hvis foderet baserer sig på gode rene råvarer af en ordentlig kvalitet, ikke er tilsat diverse; hverken smagsforstærkere, farvestoffer eller andre overflødige tilsætningsstoffer.

Ja, hvis man for variationens skyld også giver hunden et supplement af forskellige andre fødeemner: Råt kød af forskellig type, hele rå æg, inklusive skal, forskellige grøntprodukter, der for, at hunden skal kunne udnytte dem, gerne skal koges. En rå gulerod som tidsfordriv er ok, men de fleste ved, at den kommer hel ud igen blot i mindre stykker! Hvis guleroden er kogt, kan hunden bruge noget af det gode, der er i en gulerod. Og selvfølgelig rå kødben fra forskellige dyr.

Nej, hvis foderet ikke opfylder kravene til gode råvarer. Det vil sige, at det ikke er i orden, at reklamere med kyllingeprotein, hvor det så er hønsefjer, der danner basis for proteinkilden.

Nej, hvis proteinindholdet baserer sig på vegetabiliske proteinekstrakter!

Nej, hvis der er tilsat forskellige kemiske forbindelser, der enten skal give en bedre smag, eller få det til at se mere indbydende ud (for os – ikke for hunden!)

Hundefoder – en religion?

Igennem 13 år har vi anvendt et godt dansk-produceret tørfoder, specielfremstillet til arbejdende hunde, og vi har altid haft hunde med en flot skinnende pels, gode poter og rigtig gode brugsegenskaber.

Vi lægger stor vægt på en god afføring, der er fast, at der er lidt af den, og at den lugter frisk og syrligt! Når hundene har behov for yderligere energi tilsætter vi forskellige fødeemner så som råt kød og fedt.

Jeg møder ofte forskellige fordomme og holdninger, når snakken falder på hundefoder. Hver især har vi gjort os vores erfaringer, gode som dårlige. Ofte opstår der myter, og "troen" på, at ét foder er langt bedre end alle de andre, er ikke ukendt.

Én af konklusionerne, jeg fik med hjem fra et foderseminar med veterinær ernæringsterapeut, Allan Venzel, er, at variation er godt. At hunden, hvis den vænnes til det, vil have gavn af mødet med forskellige fødeemner. At forskellige fødeemner kan have en enten høj eller lav grad af optagelighed. Oksekød kræver væsentlig mere

energi i omsætningen end kylling og fisk, men det ene er ikke nødvendigvis bedre end det andet. Vi skal blot vide, hvornår vi benytter de forskellige kilder i relation til, hvordan hunden lever, og hvilke krav vi stiller til dens ydeevne.

Forskningen fokuserer i dag på vigtigheden af en velfungerende tarmflora med et højt bakterietal, der er med til at stimulere hundens naturlige immunforsvar. Dette kan gøres ved at tilsætte tarmbakterier, probiotika, eller ved at "fodre" bakterierne, prebiotika. – et emne vi i fremtiden, kommer til at høre mere om og må forholde os til både i forhold til dyr og mennesker, da pro- og prebiotika i mange tilfælde kan erstatte den alt for lemfældige brug af antibiotika, hvis konsekvenser vi har al mulig grund til at frygte.

Fodring af hunde behøver altså ikke i sig selv at være den store videnskab og da slet ikke en religion.

Som det gælder i de fleste af livets forhold er det en god idé at anvende sin sunde fornuft og ikke lade sig besnære af alle mulige pseudo-videnskabelige forklaringer på, hvorfor lige netop dén producent fremstiller det ultimative hundefoder.

Med andre ord; Vælg din hunds menu med omtanke og fornuft. Anvend kun hundefoder du med sikkerhed ved, hvad indeholder og som er fremstillet af rene naturlige produkter med så lidt forarbejdning som muligt.

Undgå det hundefoder, der lugter af "Det tredje krydderi" (kommes af nogle i frikadeller under navnet Frikalet!). Dette stof er en kemisk smagsforstærker, som producenten finder nødvendig, hvis foderet i sig selv ikke smager tilstrækkelig godt.

Bon Appetit!!!

Forfatter:

Susan Hansen, biolog, slædehundekører og medejer af kennel Ulvedalen, Siberian Husky.

Kilder:

**Opsamling af foderseminar ved VET (Veterinær Ernæringsterapeut), Allan Venzel og dyrlæge, Lonnie Hesselberg Schmidt. 28. maj 2013*

**Leif Kirkeby, HIKE*

**Schæferhunden af Børge Rasmussen og O. Bertelsen, 8. udgave, 1985!*